

Van Schoorldam naar Egmond aan den Hoef

Met een prachtige blauwe lucht en een laagstaande winterzon begonnen we de 14^e januari aan de 5^e etappe van de Camino "van Wad tot IJ". Via de Dokter Heringalaan en Burgermeester Peeklaan ging het richting de Zilte Zoen in Schoorl, waar de eerste maar ook enige kop koffie zou kunnen worden gedronken. Dit zou de enige stop zijn waar we de gelegenheid kregen voor een versnapering. Gasterij 't Woud, de volgende uitspanning op de route, zou ons namelijk niet allemaal kunnen bergen. Daar zou enkel een sanitaire stop worden gehouden.

En toen werd ik wakker!

Het begin van deze Camino etappe ging inderdaad als in mijn droom, maar in tegenstelling tot de eerste 4 etappes van onze Camino, waarbij we geen druppel regen en erg veel zon zagen, zou het deze hele zaterdag regenen. Van de 41 toezeggingen die er op donderdag nog waren, waren er ongeveer 10 afzeggingen. Toch bleef er nog een grote groep over die, gekleed in diverse vormen van regenkleding en sommige zelfs voorzien van een paraplu, gezamenlijk de elementen zouden gaan trotseren.

De uitnodiging om samen met iemand snel even het klimduin in Schoorl te nemen toen we bij de Zilte

Zoen aankwamen sloeg ik vriendelijk af. Klimmen in het mulle zand is al geen pretje en als het nat is al helemaal niet. Carla liet ons een stuk fietspad langs de Postweg en Duinweg afsnijden, waardoor we door de bossen en duinen liepen i.p.v. over een asfalt pad, wel zo fijn en geen fietsers om ons zorgen over te maken (Hoewel dat er niet zoveel geweest zouden zijn, daar het aantal waterfietsen in Nederland per hoofd van de bevolking niet erg hoog is). Dank daarvoor Carla! Langs de piste van de ski club Il Primo kwamen we op de Breeweg weer op

de route uit en konden de bordjes met de gele pijlen weer worden gevolgd.

Tijdens de tocht door de duinen richting Gasterij 't Woud, bleek dat minstens één paraplu de harde wind iets te onstuimig vond om zijn werk te blijven doen.

Helaas zal die aan het einde van de tocht ter grave dienen te worden gedragen.

Aangekomen bij 't Woud, stond ons een aangename verrassing te wachten, in de vorm van een heel grote partytent, sterk genoeg om de harde wind te weerstaan, zodat er voor eenieder een zitplaats was. Daarom werd er besloten om hier toch een stop in te lassen. We mochten zelfs ons eigen meegebrachte

broodje opeten op dit overdekte terras. Sommige namen de trokken was dat met één iemand minder, daar die was opgehaald door zijn vrouw om een verjaardag te gaan vieren. Gelegenheid te baat om een kop warme soep naar binnen te werken en toen we na enige tijd verder Geen stempel voor hem dus aan het eind van de tocht in proeverij Sancti Adalberti in Egmond aan den Hoef, waar het bier voortreffelijk smaakte. Een erg mooi stempel trouwens.

Hem kennende zal hij echter binnenkort wel op zijn fiets stappen om die stempel alsnog te gaan halen daar en hoogstwaarschijnlijk meteen een paar van die voortreffelijke biertjes mee naar huis nemen. Hopelijk is de volgende etappe iets minder nat. In ieder geval tot de volgende keer, weer of geen weer.

Tejo de Blok

